

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਝੱਜਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ, ਆਦਿ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਝੱਜਰ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 250-ਸੀ.

10 ਸਤੰਬਰ 1956

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 133-ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)-
ਸੈਕਸ਼ਨ 110 - ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ-ਕਲਾਜ਼ 15 ਏ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ
ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੂਲ
ਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ
ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੀ
ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ
ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਅਤੇ 132, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ
ਧਾਰਾਵਾਂ 109 ਅਤੇ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੇ ਐਲ ਪੀ ਏ 13 ਦੇ
ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ।

ਫੈਸਲਾ

ਦੁਲਟ, ਜੇ.- 22 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ ਝੱਜਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਝੱਜਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ 2 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਪੂਰ, ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 132 ਅਤੇ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਫਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 20,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੋਜਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਸ਼ੇਖ ਹਾਜੀ-ਵਾਹਿਦ-

ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਮੱਖਣ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵਿਚੋਂ ਦੋ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਜੇ.ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 110, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਜੱਜ, ਇੱਕਲੇ ਬੈਠੇ, ਅਸਲ ਪੱਖ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪੀਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ, ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਲੈਕਰ, ਜੇ, ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਲੈਕਰ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਗੋਪਾਲ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਨਾ ਹੀਦਰਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੀ ਸੀ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3), ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ ਜੇ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਮਹਿੰਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਕੇਸ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ, ਦਬੋਂਦਰ ਨਾਥ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਿਬੁਧੋਂਦਰ ਮਾਨ ਸਿੰਘ, (1) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮਿੰਨਾ ਹੀਦਰਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬੀ ਸੀ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (2) ਅਤੇ ਜ਼ਫਰ ਅਲੀ, ਜੇ, ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 110, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਵਾਂਗ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤੁਲਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਗਤ ਬਨਾਮ

ਬੇਨਾਇਕ ਮਿਸਰ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ੇਖ ਹਾਜੀ ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਮੱਖਣ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 133 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:-

" * * ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ * * * *"

ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਉਲਟ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਾਂ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕੋ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲਟਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 110, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਹੈ

ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੁੱਠ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਕ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਸਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਲਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਗਤ ਬਨਾਮ ਬੇਨਾਇਕ ਮਿਸਰ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਪੀਲੀ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਭੇਦ ਮੈਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਪੱਕੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲੈਕਰ, ਜੇ., ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਅਪੀਲ ਖੁਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਤੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ ਜੇ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।